

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119392744
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:6119392744.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, P., zastúpený splnomocnencom Benkóczki, Baláž - advokáti, s.r.o., IČO: 35 917 148, so sídlom Ul. 29. augusta 36A, Bratislava, proti žalovanej: O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. Z. č. XX, Z. Z., zastúpená splnomocnencom FORTITUDINE, s.r.o. Advokátska kancelária, IČO: 47 257 067, so sídlom Čukáraboň 7332/2A, Dunajská Streda, o zaplatenie 10.612,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18. augusta 2020, č.k. 15C/20/2020-114, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 10.612,56 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania vždy zo sumy predstavujúcej polovicu z jednotlivých splátok predmetného úveru uhradených žalobcom odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola splátka uhradená (výrok I.) a rozhodol, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% (výrok II.). Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 10.612,56 Eur s príslušenstvom, dôvodil, že so žalovanou boli manželia odo dňa 19.05.2001, manželstvo bolo rozvedené dňom 26.11.2015. Počas trvania manželstva dňa 09.07.2014 spolu so žalovanou ako spoludlžníci uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o splátkovom úvere číslo 5057636248, ktorou im bol ako manželom spoločne a nerozdielne poskytnutý splátkový úver na bývanie vo výške 150.000,- eur. Napriek tomu, že žalovaná je ako solidárna dlžníčka povinná predmetný úver splácať, odo dňa zániku manželstva rozvodom uhrádza všetky splátky predmetného úveru veriteľovi výlučne žalobca, v období posledných troch rokov teda od októbra 2016 do dňa podania žaloby 11.10.2019 a zaplatil tak celkovo sumu 21.225,13 Eur. Žalobou si proti žalovanej ako svojej spoludlžníčke uplatňuje právo následného postihu, teda nárok na zaplatenie 10.612,56 Eur ako sumy jednej polovice žalobcom uhradeného záväzku. Nárok opiera o ust. § 511 OZ. Uplatňuje si aj úroky z omeškania vždy odo dňa nasledujúceho po dni, kedy žalobca uskutočnil úhradu príslušnej splátky spoločného dlhu veriteľovi. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 25.10.2019 vydal platobný rozkaz pod sp.zn. 16Up/1333/2019, proti ktorému žalovaná podala odpor a žalobca v zákonnej lehote oznámil, že žiada v konaní pokračovať na miestne príslušnom súde. Žalovaná uviedla, že nárok žalobcu považuje za neopodstatnený, zo spoločnej domácnosti sa musela odsťahovať ešte v čase pred rozvodom z dôvodu agresívneho správania žalobcu. Po rozvode manželstva došlo k vyporiadaniu BSM strán sporu tým spôsobom, že sa stali bývalí manželia podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Žalobca užíva predmetnú nehnuteľnosť v rozsahu väčšom ako je jeho spoluvlastnícky podiel a jej neumožňuje užívať jej patriaci spoluvlastnícky podiel. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust.

§ 488, § 489, § 511 ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Žalobca sa svojou žalobou domáha plnenia od žalovanej právny titulom tzv. následného postihu (regresu), na ktorý má právo dlžník, ktorý spoločný dlh splnil sám, t.j. aj za iného dlžníka, kedy má takýto dlžník právo od ostatných žiadať náhradu za toto plnenie podľa ich podielov. V konaní nebolo sporným, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a stranami sporu ako spoludlžníkmi bola dňa 09.07.2014 uzavretá úverová zmluva č. 5057636248, ani že žalobca v období od rozvodu manželstva výlučne sám plnil, teda splácal jednotlivé splátky úveru v žalobe špecifikované výpisom z úverového účtu za obdobie od 30.10.2016 do 30.09.2019 v celkovej výške 21.225,13 Eur. Tiež nebolo sporné, že úver splácal výlučne žalobca, že v doterajšom priebehu úverového vzťahu nepožadoval od žalovanej, resp. ju nevyzval, aby sa aj ona podieľala na splácaní úveru. Sporným ostalo, či dôvodom pre odstahovanie sa žalovanej zo spoločnej domácnosti bolo agresívne správanie sa žalobcu, či jej bráni v užívaní na ňu pripadajúceho podielu na nehnuteľnosti a či žalobca užíva nehnuteľnosť v rozsahu väčšom ako je jeho spoluvlastnícky podiel, keďže tieto tvrdenia žalovanej žalobca výslovne poprel. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že vo vzťahu k veriteľovi (banke) mali naďalej i majú strany sporu postavenie solidárnych dlžníkov a banka sa môže domáhať plnenia z úverovej zmluvy voči ktorémukoľvek z nich. Platí, že ich podiely na spoločnom dlhu sú vo vzájomnom pomere rovnaké. Právo následného postihu spočíva v tom, že spoludlžník, ktorý veriteľovi splnil celú pohľadávku, alebo ktorý plnil viac ako na neho pripadá podľa vnútorného pomeru spoludlžníkov, môže od ostatných spoludlžníkov žiadať, aby mu uhradili to, čo na nich podľa tohto pomeru pripadá. Ak potom žalobca v období od 30.10.2016 do 30.09.2019 platil splátky titulom úveru sám, plnil viac ako to, čo na neho pripadalo a preto má nárok domáhať sa voči žalovanej regresného plnenia v rozsahu na ňu pripadajúceho podielu. Obrana žalovanej spočíva v tvrdení, že žalobcom uvádzané skutočnosti sú vytrhnuté z kontextu, že žalobca predmetnú nehnuteľnosť neumožňuje žalovanej užívať, alebo že by žalovaná bola nútená odstahovať sa z predmetnej nehnuteľnosti pre agresívne správanie sa žalobcu, boli žalobcom vyslovene popreté a žalovaná v konaní neoznačil ani nenavrhol vykonať ani jediný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. V konaní bolo preukázané a žalovanou nebolo spochybnené, že žalobca v uvedenom období plnil veriteľovi výlučne sám, hoci sa jedná o spoločný dlh strán sporu a tak v prospech veriteľa v uvedenom období zaplatil 21.225,13 Eur. Preto si uplatnil právom regresného postihu polovicu z uvedenej sumy. Z uvedených dôvodov súd považoval žalobu za dôvodnú v celom rozsahu a preto zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi 10.612,65 Eur. Keďže je žalovaná s plnením svojho dlhu v omeškaní, súd ju zaviazal i k zaplateniu úroku z omeškania vo výške 5% ročne vždy zo sumy predstavujúcej jednu polovicu z jednotlivých plnení predmetného úveru uhradených žalobcom v prospech veriteľa a vždy odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bola žalobcom uskutočnená úhrada príslušnej časti spoločného dlhu strán sporu v prospech veriteľa podľa výpisu z úverového účtu. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie žalovaná. Uviedla, že predmetnú nehnuteľnosť patriacu do podielového spoluvlastníctva strán sporu nemohla z dôvodu agresívneho správania a negatívneho postoja žalobcu užívať, nakoľko jej to žalobca neumožnil. Keď si dňa 08.10.2020 chcela uplatniť svoje vlastnícke práva k časti nehnuteľnosti, t.j. vykonať aspoň obhliadku nehnuteľnosti za účelom zistenia stavu v akom sa nachádza, bola zo strany žalobcu fyzicky atakovaná. Žalobcovi po rozvode navrhovala vyporiadanie BSM spôsobom, že žalobca by sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a zároveň by na seba prevzal povinnosť uhradiť úver. K dohode však nikdy neprišlo, žalovaná sa nazdáva, že žalobca konal takto úmyselne, nakoľko je to preňho výhodné, pretože užíva celú nehnuteľnosť a zároveň žiada od nej ako bývalej manželky a podielovej spoluvlastníčky zaplatenie polovice uhradených splátok úveru. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná v odvolaní v podstate opakuje svoju doterajšiu argumentáciu z konania pred súdom prvej inštancie, s ktorou sa už v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal súd prvej inštancie, pričom nijako bližšie nekonkretizuje, ktoré skutkové zistenia súdu prvej inštancie, ku ktorým dospel na základe vykonaných dôkazov, sú podľa nej nesprávne. Navyše žalovaná do uplynutia lehoty na podanie odvolania proti napadnutému rozsudku nepredložila žiaden dôkaz na preukázanie ňou tvrdeného odvolacieho dôvodu. Na jednej strane v odvolaní vyčíta súdu, že sa nedostatočne až povrchno zaoberal procesnou obranou žalovanej, ktorá spočíva v ňou tvrdenej údajnej nemožnosti užívať svoj spoluvlastnícky podiel z dôvodu agresívneho správania žalobcu a v jej údajnej opakovanej snahe uzavrieť so žalobcom dohodu o vyporiadaní BSM, ktorá mala byť žalobcom marená, pričom v odvolaní uvádza aj ďalšie skutočnosti, z ktorých

časť mala nastať dokonca až po vyhlásení napadnutého rozsudku, na druhej strane však sama v zákonom určených lehotách neuplatňuje v danom smere žiadne relevantné prostriedky procesnej obrany a neuvádza ani aký konkrétny skutkový alebo právny súvis majú ňou tvrdené údajné skutočnosti s jej záväzkom uhradiť žalobcovi to, čo sám preukázateľne plnil z titulu zmluvy spoločnému veriteľovi. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 127, § 363 a § 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 15C/20/2020 je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 10.612,56 Eur s úrokom z omeškania titulom tzv. následného postihu (regresu), na ktorý má žalobca nárok ako dlžník, ktorý plnil sám spoločný dlh aj za spoludlžníčku/žalovanú.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

7. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentami strán sporu a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľke, ktorá rovnaké skutočnosti ako uvádza v odvolaní, namietala už v konaní na súde prvej inštancie a navyše tieto skutočnosti ňou uvádzané v odvolaní nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

8. K odvolacím námietkam odvolací súd dodáva iba nasledovné:

Žalovaná v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nebol vysporiadal. Na svoje tvrdenia nepredložila žiadne dôkazy tak pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní. Navyše ňou tvrdené skutočnosti o neuzavretí dohody o vyporiadaní BSM, o agresívnom správaní žalobcu, o jej odsťahovaní z nehnuteľnosti a neužívaní svojho podielu na nehnuteľnosti, atď. nie sú spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku, pretože vo vzťahu k nároku, ktorý je predmetom tohto sporu, sú právne irelevantné. Odvolací súd má za to, že žalovaná sa týchto svojich tvrdených nárokov, o ktorých tvrdí, že je zo strany žalobcu ukrátená a o ktorých sa žalobca nechce dohodnúť, má možnosť domáhať sa súdnou cestou, avšak v iných konaniach. V tomto konaní žalovaná netvrdila žiadnu relevantnú skutočnosť týkajúcu sa základu a výšky pohľadávky, ktorá by bola spôsobilá prívodiť zmenu rozhodnutia.

9. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď mal za to, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne i o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu 100%.

11. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).